

'HOE GROTER DE HOED, HOE GROTER HET GELOOF'

Wij staan niet snel versteld, maar een collectie kleding rond chassidische joden en circusartiesten, daar komen wij graag nog eens voor buiten. Laurence Vlerick zit in haar laatste jaar mode aan het KASK in Gent en plant een bijzonder spektakel om haar afstudeerproject te showen. **Mazzeltov!**

woord Katrien Vermeulen
beeld Johan Martens

Chassidische joden en circusartiesten zijn niet meteen een evidente combinatie. Vanwaar die fascinatie?

Laurence Vlerick: 'Ik ben eigenlijk al lang geïnteresseerd in de leefwereld van de chassidim. Ik lees ontzettend graag en door de boeken van Chaim Potok heb ik veel geleerd over de chassidische joden. Ik wou ook niet zomaar een defilé organiseren maar afstuderen met iets dat opvalt. Ik heb een aantal vrienden die circusartiest zijn en zo was de link snel gelegd. Bij hen komen de kostuums op de laatste plaats omdat ze zo druk bezig zijn met hun act. Met dertien artiesten die mijn ontwerpen zullen dragen hebben we een spektakel in elkaar gebokst. De naam van het evenement, *Ma Nisjtanna*, is jiddisch. Het omschrijft twee tegengestelden die op het eerste zicht niet gerelateerd lijken, maar toch iets met elkaar te maken hebben.'

Hoe link je die artiesten aan het thema van de chassidim?

'Het maffe is dat die twee groepen eigenlijk veel gemeen hebben. Zo horen ze allebei nergens echt thuis. Voor de ene groep is het natuurlijk veeleer een gedwongen rondtrekken, terwijl circusartiesten er bewust voor kiezen om niet knus thuis te zitten. Maar allebei zijn ze vertrouwd met een gevoel van uitsluiting. Een tweede punt is het feit dat ze in mijn ogen allebei een grote vorm van zelfspot kennen. Als je de boeken van Potok of andere joodse schrijvers leest, komt die zelfrelativerende humor vaak terug. En circusartiesten, tja, die doen eigenlijk niets anders dan met zichzelf lachen. Twee van mijn circusartiesten won-

nen niet toevallig het Humorologie-concours. (*Cie Pol & Freddie, nvdr*)

BROEK GESCHEURD

Hoe ben je aan je collectie begonnen?

'Ik ben eerst een hele tijd bezig geweest met research, ik heb zoveel mogelijk literatuur en informatie gelezen over het jodendom. Begin dit jaar kwam dan het idee om te werken rond een verhaal. Mijn

belangrijkste inspiratiebron daarbij was het boek *Mijn naam is Asjer Lev* van Chaim Potok. Dat gaat over een joods jongetje dat opgroeit in New York en graag kunstenaar wilt worden. Hij stuit op heel wat tegenstand, want in het joodse geloof is kunst nutteloos. Dat boek heeft mij het verhaal gegeven dat ik nodig had. Ik moest gewoon overal het woord kunstenaar vervangen door circusartiest en alles klopte. *Ma*

Nisjtanna toont het verhaal van Buck, een jongetje dat aan de ene kant graag bij de circusartiesten wilt horen, maar aan de andere kant ook bij de muzikanten. Hij kan onmogelijk kiezen. Voor het circusluik schakelde ik naast Cie Pol & Freddie ook Shake That in. Voor de muziek heb ik een beroep gedaan op het Kamerorkest, dat ook klezmermuziek (*traditioneel joodse bruiloftsmuziek, nvdr*) speelt. Zo is het verhaal rond.'

Ben je niet bang dat het spektakel de kleren zal doen vergeten?

'Ik hoop van niet. Het is de bedoeling dat mode en circus in evenwicht zijn. Het is één geheel, want doordat ik de muzikanten en de artiesten leerde kennen, heb ik veel persoonlijker kunnen ontwerpen. De kleding is hen letterlijk op het lijf geschreven. Het zijn uiterst draagbare stukken, gemaakt van comfortabele materialen zodat de artiesten ook echt kunnen oefenen in die kleding. Trouwens, de outfits zijn op voorhand uitvoerig getest. Bij de try-out heeft een van de artiesten zijn broek flink gescheurd, dus die heb ik nog moeten aanpassen.' (lacht)

Je bent 27. Was het een voordeel dat je niet rechtstreeks van de middelbare school naar de Academie trok?

'Ik ben wel degelijk gestart op mijn achttiende, maar ik bleek te jong. Ik had geen zin om alles op te geven voor de Academie. Na vijf jaar werken was ik er wél klaar voor en bleek ik plots bereid om vier jaar van mijn leven op te geven.' (lacht) Maar of ik een andere aanpak heb dan jongere medestudenten? Misschien ben ik wel wat nuchterder, ik weet dat de modewereld geen makkelijke business is. Ik hoor soms van jonge studenten dat zij grote dromen hebben over spannende jobs bij grote ontwerpers. Die heb ik niet, ik vind die hele mode-industrie zelfs een beetje

'Ik ben wat bang van de mode-industrie. Zoals in *The Devil Wears Prada* zal het in het echt ook wel een beetje zijn, zeker?'

beangstigend. Zoals het er in *The Devil wears Prada* aan toe gaat, zal het in het echt ook wel een beetje zijn zeker? Aan de andere kant moet je blijven dromen: ik hoop bijvoorbeeld dat ik mijn kleding in België of toch minstens in Europa kan laten maken en niet ergens in Azië, waar de mensen voor een hongerloon moeten werken. Ook het idee dat je elk seizoen je kleerkast moet vernieuwen vind ik nogal absurd. Zelf draag ik op dit moment een T-shirtje dat ik al heb sinds mijn veertiende. Gekocht op de rommelmarkt, en ik draag het nog altijd even graag! Hmm, nu spreek ik natuurlijk wel een beetje tegen mijn eigen winkel, maar goed.' (lacht)

MET Z'N TWEËN

Hoe zou je je eigen stijl omschrijven?

'Ik denk dat het te vroeg is om daarop te antwoorden. Ik ben nog volop aan het zoeken en ik wil alle mogelijkheden openhouden. Het is volgens mij belangrijk om je te kunnen inleven in verschillende opdrachtgevers. Maar als ik één kenmerk op mezelf moeten plakken, zou dat 'eenvoud' zijn. Ook zelf zal ik niet snel superspeciale

spullen dragen. Ik wil dat je je goed voelt in mijn kleding. In vorige shows wou ik absoluut nog dat de modellen mooi vonden wat ze droegen.'

Heb je al concrete plannen voor volgend jaar?

'Ik ga alleszins niet meteen starten met een collectie, dat is financieel niet haalbaar. Ik vorm op dit moment wel een duo met een medestudente, Nele Content. Onder de naam Misen-plis ontwerpen we samen kleding. Ik hoop dat we dat in de eerste plaats kunnen uitbouwen: winkeliers die ons in de rekken willen mogen me meteen bellen.' (lacht)

Is het niet moeilijk om als duo te ontwerpen?

'Helemaal niet! Het is net superleuk. Als je alleen bent moet je ook alles zelf beslissen. Met z'n tweeën heb je altijd een klankbord. Als je met vragen zit, worden die beantwoord door de andere. Ik heb bevestiging nodig bij het ontwerpen en die positieve stimulans krijg ik van Nele. We zijn twee koppige en moeilijke madammen, maar we voelen elkaar perfect aan. En daarnaast liggen er al een paar projecten klaar: zo mogen we onder meer de kleding

ontwerpen die de zangeres van De La Vega op de volgende cd zal dragen.'

Je collectie van het derde jaar hangt in de winkel bij Eva Bos.

'Zo uitzonderlijk is dat niet, denk ik. Voor mij is het natuurlijk een leuk extraatje, want mijn studies kosten echt wel veel.'

Nooit last van jaloezie?

'Dat merk ik niet echt, al weet ik natuurlijk niet wat ze achter mijn rug zeggen. (lacht) Ik vind de groep dit jaar wel hechter dan die van vorig jaar, maar dat is ook logisch. We hebben massa's stress om alles op tijd rond te krijgen, maar we zitten ook allemaal in hetzelfde schuitje.'

HET ZWARTE GAT

Ben je bang voor het zwarte gat na dit helse jaar?

'Ik heb er echt geen idee van hoe het zal zijn. Eerlijk gezegd verlang ik enorm naar de zeeën van tijd die ik zal hebben of denk te zullen hebben.' (lacht) Ik denk wel dat ik de Academie zal missen. En het is spannend natuurlijk, want vanaf volgend jaar moet ik het allemaal zelf doen. Geen opdrachtjes meer van leerkrachten, geen begeleiding. Maar ik blijf mijn vrolijke zelf. Ik geloof echt dat je er geraakt met doorzettingsvermogen. Ik had ook niet gedacht dat ik deze studie zou afmaken, maar zie '

MA NISJTANNA, OF VAN DRIEDELIG PAK TOT CIRCUSKOSTUUM

Wie nieuwsgierig is geworden naar de collectie, stipt zeker 9 juni aan in z'n agenda. Niet alleen krijg je dan een wervend circusspektakel voorgeschoteld, je kan de collectie ook van dichtbij én aan de lijven van de artiesten bekijken. De ontwerpster lichtte voor ons al een tipje van de sluier op.

LAURENCE VLERICK: 'Voor de kleding ben ik vertrokken vanuit het driedelige pak zoals de chassidische joden vaak aan hebben. Daarnaast is er ook een link met de gebedsmantel die de joden onder hun kleding dragen. Dat is een eenvoudige vierkante lap met voor en achter telkens twee klosjes. Het silhouet van de gebedsmantel, bepaalde de accentlijnen in de kleding. Wat de stoffen betreft heb ik gekozen voor een mix van duur en goedkoop. Voor circusartiesten maakt het niet uit wat ze dragen, of het nu tien of honderd euro gekost heeft. De chassidim geven veel geld uit aan kleding. Ze kiezen

voor dure, kwalitatieve stoffen, die ze afdragen tot ze tot op de draad versleten zijn. Daarom zit er heel wat stonewashed jeans in de collectie, een typische stof die je helemaal kan afdragen.

De schoenen zijn een mix van een sportschoen en een klassieke schoen. Dat is vooral omdat je circusartiesten nooit ziet met een klassieke schoen en joden nooit met sportschoenen. En natuurlijk mochten ook hoeden niet ontbreken. De chassidim hebben altijd iets op hun hoofd: hoe groter hun hoed, hoe groter hun geloof. Ik heb verschillende hoeden op elkaar gestapeld, om zo dat effect te bereiken.'

Ma Nisjtanna, op 9 juni in De Cirk, Zebrstraat 32 te Gent. Verdere info: www.misen-plis.be. De modeshow van de afdeling mode van het KASK vindt plaats op 8 en 9 juni, ICC, Citaldelpark Gent. Info en tickets: www.movement.be.

